

ved Endringsforslaget under Nr. 7, som forbeholder Mænd, som have gjort Tjeneste i 3 Aar i den fjerde Lønningsclasse eller under Soldvæsenets Centralbestyrelse eller som Fuldmægtige i de kjøbenhavnske Soldscontoirer, fortrinnsviis Afgang til Ansættelse i de høiere Embedsclasser. Det er et Forslag, som jeg for mit Bedkommende ikke har Noget at erindre imod. Jeg maa imidlertid lægge Bægt paa, at der kun er Tale om „fortrinnsviis“ Afgang, og med denne Begrændsning anseer jeg dette Forslag for at være et Forslag, der i det Hele taget er til Soldvæsenets Læve. Jeg skal saameget mindre reise Indvending derimod, som der her er eet af de saa Tilfælde, hvor jeg har været saa lykkelig, at Udvalget har taget Hensyn til de af mig udtalte Bemærkninger; det er nemlig efter min Opfordring, at Fuldmægtige under de kjøbenhavnske Contoirer ere tagne med ind under denne Kategori. — Dernæst har Udvalget fundet det rigtigt under Nr. 13 at omrødigere det sidste Stykke af § 2, en Omredaction, som jeg for mit Bedkommende hverken kan erkjende for nødvendig eller billig overfor de Embedsmænd, for hvilke denne Bestemmelse gjælder. Regjeringens Lovforslag gif nemlig ud paa, at naar, som i dette Lovforslag, en Deel Embedsmænd blive flyttede ned fra 2den Classe, hvori de nu ere ansatte, til 3die Classe, da forbeholdes der dem et personligt Tillæg, som svarer til det Alderstillsæg, som de efter deres Anciennitet vilde have opnaaet i denne Classe, hvori de staae, uden at præjudicere dem, som tjene i den Classe, hvori de rykke ned. Jeg veed, at de ikke have ubetinget Ret til at faae et Tillæg, hvortil de kun have Udsigt; men jeg troer, at man her, hvor der kun er Tale om Overgangsbestemmelser, meget vel kunde vise dem, som ere i 2den Classe, den Billighed at forbeholde dem Afgang til det Lønningsstillsæg, som de vilde have opnaaet ved at tjene yderligere, efterat være nedsatte i 3die Classe. Men dette er for mig det mindre Væsentlige; hvad der for mig er det Væsentlige og jeg tilstaaer det Ubillige, er, at man stikker alle disse Mænd frem foran dem, som tidligere have været i denne Classe, og derved maafee gjør det unu-

ligt for en Deel af dem, som tjene i 3die Classe, nogenstunde at komme paa Alderstillsæg. Dette forekommer mig at være ubilligt og heller ikke at være nødvendigt, naar Talen er om Overgangsbestemmelser som her, og hvor Ubilligheden med største Lethed vil kunne fjernes ved at lade nogle extraordinaire personlige Tillæg indtræde for disse Mænd. — Dette forer mig til at omtale det Forhold, som flere Gange har været omtalt og fremhævet med en vis Styrke, ja jeg tør endog saa antage, at det har fundet en vis Gjenlyd, som det er mig ubehageligt at gaae imod, nemlig Spørgsmaalet om de flesvigiske Embedsmænd. Naar jeg skal sige min Mening, da vil jeg udtale, at har Noget Grund til at beklage sig over de flesvigiske Embedsmænds Forslyttelse hertil, saa er det ikke de flesvigiske, men de danske Embedsmænd; thi der er ikke saa Embeds- og Bestillingsmænd troede at have rimelig Udsigt, men hvorfra de ere blevne affaarne, idet flesvigiske fordrevne Embedsmænd ere blevne ansatte i dem. Hvad nu disse Forhold her angaaer, da har det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) — ikke det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Schleppregrell) — ikke fuldstændigt Kundskab om disse Forhold, idet han nemlig overgaae, at Soldassistentterne derovre ikke paa den Maade ere Colleger med de danske Soldassistentter, at de staae i een Classe, eller have tjent paa samme Betingelser i Hertugdømmerne som her. Thi ved Siden af, at de have været i en særegen Afdeling, under særegne Avancementsbestemmelser, og staaet med særlige Tillæg, og i en særlig Stilling, saa er Forholdet som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds yttrede, dette, at man har gjort de Bedkommende, som flyttede herover forinden Krigen, bekendte med, at de ikke kunde gjøre Regning paa at træde ind i den herværende Afdeling og i den særlige classificerede og lønnede Classe af Assistentter, uden at træde ind i den som de Yngste. Og hvad dem angaaer, som bleve fordrevne ved Krigen, tør jeg antage, at der er meget Saa, som endnu ere tilbage, hvormod de Allerfleste ved deres Ansættelse